

nový clus



Mesačník občanov Veľkého Klíža

číslo 12.

rok 2024

ročník XXIX.

Vianoce sú naozaj tu. Takto sa na ne tešili deti počas Vianočných trhov v Ješkovej Vsi v sobotu 7. decembra. Pred objektívom prejavili svoju radosť Peťko Dobias, Sebastian Janák a Matúš Janák, Barborka Bielichová, Sandra a Laura Dobiasové.

Foto – Tomáš Hlavačka



■ Reprodukcie obrazov *Zátišie s ovocím* a *Zátišie s minimonsterou* sú výberom z tvorby Mgr. Nadeždy Lojek, ktorú bližšie predstavujeme vo vnútri čísla.



VÁŽENÍ SPOLUOBČANIA,

čitatelia Nového Clusu,

využívam aj tento priestor nášho mesačníka, ktorého posledné číslo roku 2024 uzatvára dvadsiaty deviaty rok nepretržitého vydávania. Ďakujem za prácu a námahu šéfredaktorovi Petrovi Matášeje, členom redakčnej

rady, dopisovateľom, predplatiteľom. Ďakujem občanom, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli ku chodu obce – poslancom, zamestnancom, kontrolórovi obce, rovnako všetkým ostatným za radu, slovo povzbudenia, za návrhy aj za konštruktívnu kritiku samozrejme bez urážok, za aktívne činy a pomoc pri organizovaní akcií alebo vedení a usmerňovaní organizácií (futbalisti, motokrosári, hasiči, občianske združenia, jednota dôchodcov, turisti, speváci, poľovníci, urbárnici...), za pomoc pri zveľaďovaní obce kolektívmi či jednotlivcami, pri údržbe plôch, kvetinových záhonov, krušpánov. Bez týchto, keď aj anonymných ľudí, by neboli na našu obec, zvlášť od návštevníkov, adresované slová uznania.

Všetkým vyslovujem srdečné poďakovanie a želanie pokojných a požehnaných Vianoc. V novom roku pevné zdravie, porozumenie a úspechy v osobnom, rodinnom aj v pracovnom živote.

Ing. Anton Stanko, starosta obce

*Požehnané
vianočné sviatky
a šťastný nový rok
vám všetkým
želá redakcia*



■ Príchod Mikuláša s anjelom a čertom, to je udalosť v každej domácnosti, kde majú malé deti. Nie inak tomu bolo v časti obce Klíšske Hradište kde sa na takúto návštevu spolu so svojou maminou Katkou tešili malá Miška a Ninka. Takúto návštevu vo Veľkom Klíži zažilo celkom 125 detí, pre ktoré Obecný úrad pripravil darčkové balíčky.

Foto – Tomáš Mencil

Blahoželáme

V mesiaci december 2024 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Marianna Bielichová – 50 rokov

Anna Kňazeová – 80 rokov

Z najstaršej generácie oslávili svoje narodeniny títo naši spoluobčania:

Eva Hrdá – 81 rokov

Katarína Smatanová – 82 rokov

Štefan Kováčik – 84 rokov

Jolana Sasková – 88 rokov

Jozefína Kňazeová – 94 rokov

Karol Kňaze – 96 rokov

Zriedkavé sú jubileá, ktoré sa vyjadrujú veľkými číslami. To, ktoré spomíname, bolo 22. novembra, keď **94-ročná Jozefína a 96-ročný Karol Kňazeovi oslávili neuveriteľné a výnimočné platinové 70-te výročie sobáša** v kruhu svojich najbližších.

Všetkým oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

† OPUSTILI NÁS †

Blažej Henes * 22.6.1956 † 9.12.2024

SPOMIENKA

*Slzou lesknú sa nám oči a lútosť do srdca nás bodne,
keď Tvojmu križu stojíme zoči-voči.*

*Anjela je Tvoje srdce hodné, tak lietaj,
mamička, s nimi po nebi,*

Ty tam a my s Tebou v srdci na zemi.

Dňa 12.12.2024 sme si pripomenuli smutných 10 rokov,

čo nás navždy opustila naša milovaná mamička, manželka, babka a prababka

Eleonóra Bielichová

*Bola si skromná vo svojom živote,
ale veľká v láske a добрote.*

*S láskou a v modlitbách na Teba
spomína manžel a deti s rodinami.*



SPOMIENKA

Roky sa mňajú, ale spomienky na otca **Františka Macúcha**

ktorý opustil tento svet pred 40-timi rokmi, zostávajú.

*Na cintorín chodíme,
pri plamienku sviečky
večný pokoj vyprosujeme.*

*S láskou, úctou
a vďakou spomínajú
dcéra a syn s rodinou.*



V končiacej polovici volebného obdobia sa poslanci obecného zastupiteľstva stretli pod vedením starostu obce už na svojom 16. riadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva. Hoci zápisnica aj s uzneseniami sú zverejnené na web stránke obce, aj v NC informujeme pravidelne našich čitateľov o jeho priebehu.

Po schválení programu a overovateľov zápisnice poslanci následne schválili VZN č. 4/2024 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Poplatok z doterajších 21 € na osobu za zvyšuje na 28 € na osobu. Používanie žetónov a ich počet na osobu zostávajú v platnosti. Občanom, ktorých zdravotný stav vyvoláva vyššiu produkciu komunálneho odpadu (zvýšené používanie hygienických potrieb), obec môže na základe písomnej žiadosti poplatníka vyrubený poplatok znížiť alebo odpustiť rozhodnutím.

V ďalšom poslanci schválili plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra na I. polrok 2025. Ekonómka obce informovala o administratívnej a finančnej kontrole podaných žiadostí o dotácie z rozpočtu obce. Nakoľko žiadosti neobsahovali nedostatky, boli postúpené zastupiteľstvu na rozhodnutie. Dve žiadosti boli schválené, jedna bola vzatá na vedomie. K návrhu rozpočtu na roky 2025 až 2027 predniesol stanovisko hlavný kontrolór obce, ktorý bol nasledovný: „Návrh rozpočtu zahŕňa výdavky na činnosti, ktoré obci vyplývajú zo zákonov a uzatvorených zmlúv tak,

ROKOVALO ZASTUPITEĽSTVO

aby boli pokryté základné požiadavky na finančný chod obce v roku 2025. HK odporučil predložený návrh rozpočtu na rok 2025 schváliť a na roky 2026-2027 vziať na vedomie. Podrobnejšiu informáciu k návrhu rozpočtu podala ekonómka obce. Bližšie špecifikovala jednotlivé kapitoly rozpočtu z hľadiska príjmov a výdavkov. Nakoľko aj podľa stanoviska kontrolóra - obce nemajú garantované príjmy pre rok 2025 – a bežný rozpočet obce musí byť vyrovnaný alebo prebytkový, nie deficitný, poslanci predložený rozpočet pre rok 2025 schválili. Až po potvrdení obecných príjmov štátom, sa poslanci k rozpočtu vrátia a rozpočtovými opatreniami jednotlivé položky rozpočtu môžu upraviť. Tak urobili aj v ďalšom bode, keď schválili rozpočtové opatrenie č. 9/2024, v ktorom upravili jednotlivé kapitoly podľa reálneho čerpania. Po schválení zámeru predaja pozemkov uznesením dňa 29.10.2024 pre manželov Strmeňových poslanci schválili návrh kúpnej zmluvy. Parcely, ktoré sú v užívaní manželov, boli odčlenené geometrickými plánmi tak, že po ich prevode sa užívací stav dostane do stavu právneho.

Podobne tak sa užívací stav dostane do stavu právneho po schválení zámennej zmluvy pre Mgr. Krištienovú, ktorej stavba RD s. č. 83, jeho časť je postavená z časti na obecnom pozemku a za ne prejde do vlastníctva obce časť pozemku, ktorý obec skutočne užíva.

V bode rôzne poslanci schválili odkúpenie pozemkov pod silážnou jamou do majetku obce a poverili starostu obce konať s vlastníckmi pre zrealizovanie prevodu. Starosta poďakoval všetkým ochotným za „Mikuláša“. Informoval o zriadení Rady školy pri ZŠ. V diskusii sa rozoberali témy ako zabezpečenie investičných akcií v roku 2025 (KD, zberný dvor – drevný odpad s urbárom, cesty, kultúrne akcie a podobne).

V závere starosta poďakoval prítomným za účasť aj za prácu v roku 2024.

OÚ

SPOMIENKA a VĎAKA

V našich spomienkach stále zostáva vdp. **Florian Sabo**, ktorý zomrel pred 40-timi rokmi. Generácie farníkov, všetci sme mali radi nášho duchovného otca – vzácneho človeka. Na jeho hrob kyticu modlitieb dávame, pokoj vyprosujeme vo viere, že ho Nebeský Otec prijal do svojho kráľovstva, do ktorého nás dôstojný pán viedol. Na konci tohto roka si dovoľujeme poďakovať za preukázanú spomienku darcovi, ktorý v máji, v deň 40. výročia úmrtia nášho kňaza uložil na jeho hrob pás živých kvetov – asi 250 ks. Pán Boh zaplať.

Táňa a František
Macúchovi

Sviatočné stretnutie našich seniorov

Klub dôchodcov mal svoje pravidelné stretnutie už vo vianočnom duchu a to 10. decembra. Stretnutia sa zúčastnil aj starosta obce Ing. Anton Stanko, ktorý kyticou kvetov poďakoval Anne Kaplánovej a Eve Pauerovej za reprezentovanie obce na podujatí *Hity mladosti*, ktoré organizovala OOJDS Partizánske pod záštitou primátora Jozefa Božika. Nielen bohaté občerstvenie sa nieslo vo vianočnom duchu, ale i výzdoba a darčeky pod stromčekom naznačovali, že Vianoce sú už za dverami. Spievaním kolied a prianím požehnaných Vianoc sme sa rozlúčili.

Irena Bujnová



Environmentálny fond

Názov projektu: Zníženie energetickej hospodárnosti MŠ

Názov príjemcu: Obec Veľký Klíž

Výška poskytnutej dotácie: 204 288,- EUR

Rok poskytnutia dotácie: 2023

Tento projekt bol zrealizovaný s podporou Environmentálneho fondu

www.envirofond.sk

Za inšpiráciou do kultúrneho domu

Ako to už býva, keď sa niečo organizuje, vždy tomu predchádzajú prípravy. Vianočná výstava bola počas tretej adventnej nedele. Ale už v sobotu popoludní v kultúrnom dome sa v tvorivej dielničke stretlo 17 rodičov a s nimi 7 detí a dospelých, ktorí si z pripraveného materiálu vyrábali ikebany. Tie si potom našli miesto na samotnej výstave. Začala sa v nedeľu o 15,00 hod. v sále KD. Hneď pri vstupe rozvoniaval punč a tiež chutné koláčiky. Pri stoloch zasa



rozvoniavalo ihličie z vystavených exponátov. Ale podme pekne po poriadku. Prehliadka začala tradične milými výrobkami detí MŠ, ku ktorým sa pridali aj ich rodičia. Zahanbiť sa nedali ani deti našej ZŠ. Na tvorbu využili všetky dostupné materiály od papiera cez vatú, až po konáriky a zelené vetvičky. Nápadité výrobky určite zaujali všetkých návštevníkov. Svoje výrobky priniesli aj „verní“ vystavovatelia. Spomenúť musím pani Jozefinu Mališkovú, ktorej studnica nápadov ani po toľkých rokoch nevysychá. Na výšivacom obruse mal hlavné miesto drevený betlehem. Mňa potešili aj živé kvietky čemerice vo vázičke. Na ďalších stoloch bolo množstvo moderných ikebán z rúk našich šikovných žienok, za ktoré spomeniem Evu Pauerovú. Zaujali aj rozprávkové postavičky veľké aj menšie, zdobené medovníčkami, vence. Súčasťou výstavy boli aj remeselní predajcovia, ktorí ponúkali huspeninu, produkty včielok, sviečky z ich vosku, dekorácie zo sušených kvietkov, zdobené sklenené poháre, trendy ikebany, tričká s vtipnou potlačou, textilné dekorácie. Súčasťou výstavy bol aj kultúrny program, v ktorom vystúpili Klížanky. V ich podaní zneli rôzne koledy - slovenské, ale priestor dostali aj koledy rusínska, česká a iné. V závere ich vystúpenia zaznel aj vinš pre všetkých prítomných, ktorí sa rozhodli toto nedeľné popoludnie nabiť sa kultúrou. Verím, že všetkým organizátorom aj účinkujúcim sa tento zámer vydaril, za čo im patrí veľké poďakovanie.

Svoje exponáty na výstavu prinieslo okrem ZŠ a MŠ, deti z dielničky a 8 ďalších vystavovateľov. Pozrieť sa prišlo 142 návštevníkov. Ešte raz všetkým VĎAKA.

Ing. Zuzana Holáková

AD: „Krajina vlkov“

Zmätočný nadpis a ešte zmätočnejší úvod do hodnotenia, alebo kritického „auditu“ činnosti nášho zastupiteľstva a skrytá a nepriama kritika starostu.

V zákone o obecnom zriadení stojí, že zasadnutia sú verejné a bez pozvania sa ho môže zúčastniť každý občan a každý občan môže byť činný – pracovať v komisiách, alebo dobrovoľne pomáhať a zveľaďovať obec.

- Čo sa týka bývania – eurofondy na nikoho nečakajú zamknuté v trezore. Keď pracuješ v súkromných spoločnostiach, isto vieš, aký proces nastupuje na získanie eurofondov, ale kritizovať je ľahšie – treba pomáhať.

- Multifunkčné ihrisko – pred pár rokmi si sa chválil, že ho môžeš vybaviť, alebo vybavuješ s pomocou bývalého futbalového reprezentanta (meno nebudem uvádzať). Prečo si nekonal a nepomohol? Projekt bol rozpracovaný, ak nie aj dokonaný. Nový starosta ho odvrhol.

- Kultúrny dom – nekultúrny dom. Kde si bol, keď sa schvaľoval projekt nadvstavby, schvaľovala stavba a úver na ňu? Dalo sa pýtať aj pripomienkovať. Ešte dobré, že je nadvstavba uzatvorená (okná) a nezateká, neprší do starých objektov. Zbytočný úver a financie odplávali. Prognózy na ozdravenie boli predložené na poslednom OcZ.

- Vodovod – po toľkých rokoch by si mohol vedieť, komu patrí a kto je správca vodovodu odkedy je vodovod vodovodom v našej obci, hoci bola okolo toho veľká bublina nepravdy. Len hlupák by opravoval cesty, pokiaľ nie je zgenerálovaný vodovod.

- Audit – kto by mal ešte robiť ďalší? Na poslednom zastupiteľstve bola podaná správa od nezávislého audítora za rok 2023. Audit je robený každý rok, kto by ho mal robiť? Taktiež máme kontrolóra s jeho celoročným plánom kontrolnej činnosti na rok, čo schvaľuje OcZ.

- Problematika a rozvoj obce – robí sa pri zostavovaní rozpočtu a jeho pripomienkovaní a do veľkosti jeho objemu. Návrh je vždy zverejnený na pripomienkovanie. Dal si Ty, alebo niekto z občanov nejaký návrh, pripomienku, alebo zmenu, prípadne dobrý nápad, či by sa dalo robiť niečo nové a prospešné? Vieš koľko komisií je pri OcZ, kto je ich členom? Spolupracovať môžu aj nečlenovia a dobrovoľníci.

- Starnutie – resp. trend starnutia našich občanov nikto neovplyvní ani nikto z nás si nemôže roky a starnutie zastaviť. Prostredie v našej obci praje dlhovekosti. Máloktoľá obec má toľko občanov cez 90 rokov. Trend starnutia nezastavíš, je len na Vás mladých, ako sa s tým popasujete! Onedlho budete mať príležitosť kandidovať vo voľbách a dokázať, čo je vo Vás.

- Podme sa baviť o škole a MŠ – z roka na rok sa rodí menej detí. Koľko detí sa v našej obci narodilo tento rok (2024)? Financovanie MŠ a ZŠ si ministerstvo prehadzuje s nástupom nového ministra ako horúci zemiak. Pán minister sa prednedávnom vyjadril, že školy s malým počtom žiakov ročníkov 1. až 4. budú zlúčené s najbližšími ZŠ v dosahu 10 až 20 km. Rozmýšľajte, čo po určitom čase s prázdnu ZŠ?

Ešte dodatok – neviem, prečo má príspevok názov Krajina vlkov...? Román L. Ťažkého mal názov „PIVNICA PLNÁ VLKOV“, ale u nás behajú medvede a začínajú aj tí duchovia, aby mohli snoriť po tom, čo druhí urobili, či je to dobré, podľa ich predstáv, a keď nie, tak vypisovať! Prečo si toto nepredniesol na zastupiteľstve? Dobrý príspevok do diskusie, ale papier všetko znesie. Ľahko sa píše a kritizuje, ale dobré veci nejako z toho papiera vypadávajú do zabudnutia.

V jednej múdrej knihe som čítala citát: „Na to, aby zlo zvíťazilo, stačí málo: aby dobrí ľudia nerobili nič.“

Občania, čo urobíme, čomu budeme pomáhať k víťazstvu?

Jana Neštepová



Bolo nás jedenásť

Áno presne tak. Jedenásť členná skupina našla odvahy, ale zaiste aj túžbu a chuť byť opäť pri tom. V sobotu 7. decembra sa išlo na legendárnu Brezovú. Už počujem posmešiarov... „že legendárnu?“ Samozrejme. Ako inak nazvať skutočnosť, že sme tam išli už po dvadsiaty siedmy krát!!! V spomínané ráno to s počasím nebolo vôbec ideálne. Napriek tomu sa zišla celkom dobrá partia. Všetko členovia nášho klubu. Okrem domácich tu mala zastúpenie aj Ješkova Ves, jeden turista bol z Topolčian, prekvapením bola účasť mladého Martina, ktorý ku nám prišiel, aby s nami doputoval až do rodnej Radobice. Celú túto turistickú pospolitost okrášľovali tri turistky z Turčianok.

Už pred Vrch Horou bola súvislá snehová pokrývka, snehom zaviať stromy a všetko biele. Nečakaná prírodná kulisa tak skoro. Po oddychu, úplne krátkom, sme z vrch Hory pokračovali ku štátnej ceste. Chvíľu po nej a následne sme sa spustili úplne dolu na Drahožickú dolinu. Potom nasledovalo „Peklo severnej časti Tribečských hôr“. Výstup pod Oselný vrch. „Aj keď tu dušu vypustím, ale dám to“, odhodlane vyhlásila Renátka. Čo už, aj naša dvojica, ktorá si to chcela uľahčiť cúvla. „Driapeme sa hore!“ Medzi skaly, zahalené mokré, ale smutné a šmykľavým lístím, to išlo pomalšie, ale zvládli sme to. Tradičnú prestávku na jedlo „za kamenným stolom“ striedalo odhodlanie takmer všetkých a vystúpili na Oselný vrch. Divokou skratkou dole do doliny a výšvihom popri Dobrolínskych skalách sme sa konečne dostali k bodu, kde sme už videli cieľ. Brezová. Tam nás srdečne vítali a my sme sa zvitavali aj s dvomi manželskými párami z nášho klubu, ktorí sem prišli od uhereckej priehrady. Náš počet stúpil na 15. Našej účasti sa potešil aj domáci predseda Jozef Čmiko. Medzi viacerými známymi bolo pravdaže najvzácnejšie stretnutie s nestorom veľkouhereckej turistiky Antonom Krištienom. Tiež Štefanom Adamikom, Ankou Kopálovou a mnohými ďalšími. Všetkých sa tu ani nedá vymenovať. Ťažko sa odchádzalo zo snehom zasypanej Brezovej, od priateľov, turistov, medzi ktorými bolo cítiť

(Pokračovanie na str. č. 8)

NA NÁVŠTEVE U VÝTVARNÍČKY

V decembrovom vydaní Nového Clusu dávame priestor občanom, ktorí sú výnimoční v niektorom svojom koníčku, záľube. Dnes sme oslovili našu rodáčku Mgr. Nadeždu Lojek (na snímke). Jej koníčkom je maľovanie. S jej tvorbou sme sa stretli na obecných podujatiach, keď vystavovala svoje nevšedné obrazy. Umelecké čítanie mladej výtvarníčky je zrejme aj pri aranžovaní exponátov na veľkonočných, jesenných, alebo vianočných výstavách... O záľube vo výtvarnom umení a nielen o nej sa chceme s Nadkou rozprávať.

Ahoj Nadi, ako sa máš?

Ďakujem pekne za opýtanie. Mám sa dobre a spokojne.

Ako si sa dostala k svojej záľube – maľovaniu?

Vždy som mala veľmi blízko k umeniu, no cestu som si budovala postupne, ako čas plynul. Keď som bola malá, obdivovala som ilustrácie v detských knižkách ako Zlatý hrach, Zlatá brána, Psíček a mačička, Danko a Janka, ktoré nám čítavala mamina alebo starká Jožka. V škôlke som sa tešila, že moje kresby viseli na nástenke na chodbe a mohli ich tak vidieť aj ostatní rodičia. Neskôr som navštevovala Základnú umeleckú školu v Klátovej Novej Vsi, výtvarný odbor u pána učiteľa Martina Fábika a chvíľu som chodila aj do Partizánskeho. Počas strednej školy som sa na umenie veľmi nesústredila, keďže gymnázium, ktoré som navštevovala, ma plne zamestnávalo. Na vysokú školu ma umelecky pripravoval pán maliar Jozef Jelenák. Mal malý ateliér pri svojom rodinnom dome v Partizánskom. Dodnes si pamätám zaschnuté farebné škvrny na starom drevenom stole, plné nádoby ošumelých štetcov, kút s množstvom plátien a debničku červených rajčín, ktorými ma ponúkali aby som si z nich vzala. Že mi prinesú sol' a to je najlepšia pochúťka, priamo zo záhrady. S manželkou vyžarovali taký pokoj. Sú to pre mňa milé a stále živé spomienky. Nakoniec som vyštudovala pedagogickú fakultu UKF v Nitre, výtvarnú tvorbu a pedagogiku a pred necelými piatimi rokmi som ukončila štúdium histórie na filozofickej fakulte univerzity Mateja Bela.

Kam sa dostali Tvoje maľby? Kde všade sa môžeme s Tvojou tvorbou stretnúť?

Umeniu sa venujem už približne 15 rokov. Vyskúšala som množstvo materiálov, techník, avšak umenie ako také tvorím aj inými spôsobmi ako maliarskou technikou. Mala som fotografické obdobie, potom som maľovala hlavne na textil, konkrétne na tričká, tašky, tenisky. Medzitým som vypaľovala do dreva, aranžovala. No po čase som sa začala intenzívnejšie venovať maľbe na plátno a tomu sa venujem dodnes. Sem-tam robím detské ilustrácie do skleneného rámu. Nikdy nesledujem čas, koľko mi trvá namaľovať jeden obraz, aj keď sa ma to mnohí pýtajú. Nepočítam, ani koľko obrazov som už namaľovala. Svoje obrazy som aj predala aj darovala. Dnes sa nachádzajú napríklad v Prahe, Zlíne, Bratislave, Lučenci a majú svojich, pevne verím, spokojných majiteľov 😊. Mój umelecký zásah môžete nájsť aj na školách, konkrétne na ZŠ Malinovského v Partizánskom, kde som vytvorila interaktívne diela pre vhodné trávenie voľného času žiakov cez prestávky. Na gymnáziu v Partizánskom, kde som už 7 rokov som viedla krúžok kaligrafie, čo je umenie písania. Tu máme v relax-zóne vystavené tieto kaligrafické diela s rôznymi pozitívnymi motivačnými citátmi. Na škole realizujem s kolegynami rôzne projekty s umeleckou tematikou. Najbližšie nás čaká takýto projekt v Zlíne. Mojim žiakom vstúpim, že umenie nemusíme len tvoriť, dôležité je ho aj vnímať. Pretože nás kultivuje a obohacuje. Je nenahraditeľnou súčasťou zdravého psychického vývoja človeka. Ak by sme nevníмали umenie a krásu okolo nás, chýbala by nám jedna dôležitá časť mozaiky pestrofarebnosti sveta. Preto žiakom odporúčam presne to, čo robím ja. Počúvajte hudbu, tancujte, navštevujte koncerty, kino, divadlo, operu, prednášky, workshopy. Obklopujte sa vysokým umením, ktoré má trvácnu a dlhodobú hodnotu. Hýbte sa, cestujte, spoznávajte nové kultúry. Len tak sa človek otvára novým perspektívam, je tolerujúci a milujúci svoj vlastný život, napriek nástrahám a nezdarom, ktoré život prináša. Všade, kde sa obzriem, sa snažím vidieť a vnímať to pekné. A nie sú to len veci, predmety, príroda či architektúra. Sú to aj ľudia v mojom okolí. Hľadám v nich to dobré a to čo nás spája a nie čo nás rozdeľuje. Rešpektujem inakosť. To, že je niekto introvert ešte

neznamená, že je namyslený, to že sa niekto neusmieva, možno znamená, že mal len ťažký deň. To je návod na spokojný život.

Aké techniky používaš pri tvorbe?

Rada kombinujem abstrakciu s reálnym vyobrazením. Taktiež kombinujem techniky, ako napríklad otláčanie, frkanie, techniku liatia farieb a takto vytvorený podklad dotváram niečím realistickým. V oblube mám rastliny, zvieratá ale sem tam aj ľudské figúry.

Na ktoré zo svojich diel si najviac hrdá, ktoré je Tvojou „srdcovkou“?

Každý maliar prechádza vývojovými štádiami a v každom období bol minimálne jeden moment, s ktorým som bola veľmi spokojná. Pretože som videla na sebe progres. Najviac som hrdá asi na reprodukciu obrazu starency (na autora si nespomínam), ktorý vlastní moja mamina s ocinom a tento obraz je veľmi realistický a technicky vydarený. Zobrazenie starency v ručníku a v starej zástere, ktorá drží v náručí batola má veľmi silný odkaz.



Stretla si sa v tvorbe s nejakou nevšednou – zaujímavou požiadavkou od zákazníkov? Dávajú Ti aj oni podnety, inšpirácie k ďalšej tvorbe?

Raz sa mi stalo, že jedna budúca majiteľka ma koordinovala, že trošku hneď tam, modrej tam a zlatej len máličko do stredu. Keďže sa poznáme, celkom som sa na tom zabávala 😊. Dostala som aj ponuku namaľovať na pamiatku obraz nášmu bývalému pánovi dekanovi, čo mi bolo veľkou ctou.

Pri rôznych obecných podujatiach, ako je Cesta rozprávkovým lesom, Šarkaniáda, sme Ťa videli maľovať tváričky deťom. Na túto činnosť je treba mať dávku talentu a fantázie. Aké sú deti, vedia povedať – sme spokojní, páči sa mi to, alebo povedať kritiku, ak sa im niečo nepáči?

Áno, venujem sa dobrovoľníctvu a maľovanie na tvár patrilo k tomu. Posledný rok som už túto aktivitu prenechala mojim žiakom, keďže voľného času je akoby čím ďalej tým menej. Alebo len menej stíham 😊. Deti prichádzajú niekedy so zaujímavými požiadavkami. No najkrajšie je, keď vedia za maľovanie na tvár poďakovať.

Vieme, že učíš stredoškolákov, aký predmet konkrétne?

Učím predmety ako umenie a kultúra a dejepis. Teším sa, že je záujem aj o maturitu z týchto predmetov. A osemročných gymnazistov učím výtvarnú výchovu. Čiže robím to, čo ma nesmierne baví.

Akí sú tvoji študenti/aké sú dnešné deti – mládež?

Ťažké je zovšeobecniť, akí sú moji študenti alebo akí sú dnešní študenti, keďže každý je iný a každý deň môžu prichádzať s inou náladou. Taktiež každý triedny kolektív je iný a vyžaruje z neho rôzna atmosféra. Veľký význam zohráva aj rodinné prostredie, z ktorého dieťa prichádza. Čo však môžem povedať s istotou, že všetci túžia po pochvale od učiteľa, všetci sa chcú učiť v priateľskej atmosfére. Byť učiteľom je veľká a náročná rola. Učiteľ je stredobodom pozornosti rodičov i žiakov. Najdôležitejšie je, ak rodič verí učiteľovi, potom aj žiak vníma učiteľa ako priateľa, a nie ako toho, kto stojí na opačnom brehu rieky.

Si zamestnaná, máš rodinu. Sklíbiť povinnosti matky, manželky, starostlivosť o domácnosť. Máš čas tvoriť?

Najvhodnejší čas na moju tvorbu popri všetkých dennodenných povinnostiach sú prázdniny. Avšak musí byť aj chuť, energia a ako sa vraví aj múza. Veľa faktorov vplýva na to, kedy je vhodné začať malovať. K tomu je nevyhnutné aj primerane intenzívne denné svetlo.

Čoskoro tu máme najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Chceme sa spýtať, čo nesmie chýbať na sviatočnom stole u Vás, prípadne či máte nejaký zvyk, ktorý dodržiavate.

Vianoce mám veľmi rada a takisto všetky sviatky spojené s týmto obdobím ako je svätý Mikuláš alebo sviatok svätej Lucie. Som rada, že naša obec a ochotní dobrovoľníci udržiavajú pri živote všetky tieto vianočné tradície. K tomu návšteva vianočnej výstavy



■ Vrabec na svokrinom jazyku

v kultúrnom dome nesmie chýbať. Cez štedrý večer je pre našu rodinu tradíciou chodiť spoločne k môjmu bratovi, strýkovi, k sesternici a spievať koledy. Spoločne sa hostíme rôznymi domácimi dobrotami a rozprávame sa. Ako raz niekto múdry povedal, nie je dôležité, čo je na stole (moje dekorácie 😊), ale kto je pri stole.

Ďakujem za rozhovor a želám Ti v mene redakcie Nového Clusu šťastné a veselé Vianoce. Nech sa Ti darí aj v novom roku plniť si svoje priania! Ďakujem a zároveň všetkým spoluobčanom prajem pokojné vianočné sviatky plné vzájomného porozumenia a lásky.

Rozhovor pripravila
Ing. Tatiana Sasková

Vianočné čaro – to je vôňa čeciny, vanilky a škoric

Hovorí sa, že cez Vianoce žijeme v rozprávke. Toto obdobie je časom radosti, veselosti, pokoja a rodinnej pohody. Je to čas naplnených túžob, prianií i želaní, čas porozumenia a lásky. To všetko v sebe pod rúškom tajomstva ukrývajú najkrajšie sviatky roka.

Jedno slovo, a znamená tak veľa. Vyčarí úsmev v tvári a pohladí na dušu. Vianočná hviezda oznamuje všetkým radostnú zvesť a v dušiach ľudí zavládne šťastie, harmónia a radosť.

Vianoce sú sviatkom narodenia Spasiteľa a v nás v tomto období vzrastá nádej pre spasenie ľudstva. Nezabúdajme, že najcennejším darom a iste aj odkazom od narodeného Ježiška pre nás, ľudí, je láska – cit, ktorý sa môže naplno rozvinúť pri prežitých chvíľach v kruhu najbližších, keď sa spoločne tešíme z toho, že sme sa v zdraví dožili ďalších Vianoc a môžeme sa spolu

smiať, oddychovať pri pozeraní rozprávok a rozprávať sa pri svetle vianočných sviečok. Tak, ako sa spieva v závere jednej z piesní Pavla Hammela, že ...*dostávať lásku a priateľstvo dať, vo vlasoch hviezdy a dni plné krás...* Tieto slová svedčia o tom, že lásku a priateľstvo by sme nemali len prijímať, ale plným priehrštím ich treba najmä rozdávať. Nielen počas týchto sviatkov, ale neustále.

Nie je nič dokonalejšie, ako stráviť najkrajšie sviatky roka vo svojom rodinnom kruhu, tešiť sa zo svojich detí a vnúčat, v pohode a hlavne pri plnom zdraví. Vážme si tieto chvíle. Všetkým, ktorým vianočné sviatky prinášajú čas tichého zamyslenia a pokoj v duši želim, aby sa tento krásny čas radosti premietol aj do dní nasledujúceho roka. Nech radosť z Betlehema a svetlo z neba prežiarí tmu, ktorá do ľudských srdiec prináša úskalia a nepohodu tejto doby. Nech vedomie toho, že Boh je s nami, posilní všetkých v ťažkostiach a problémoch sveta. Tak šťastné a veselé!

Anna Kňazeová

POZVÁNKA

Klub dôchodcov pozýva na stretnutie
pri kaplnke sv. Rodiny na Cerku
s dôchodcami z Kolačna.
Stretnutie sa uskutoční 28.12.2024,
odchod od Lázne o 11.00 hod.

Venujte 2 % z daní

OŠK Veľký Klíž

Číslo účtu:

SK67 0900 0000 0002 6254 1325

IČO: 42140935

Prostriedky budú použité
na rozvoj športovej činnosti
mládeže a dospelých.

Zvláštny darček

Pre mnoho ľudí Vianoce skončili už 27. decembra a začala „obyčajná rutina“. Pre nás kresťanov však vianočná doba pokračuje až do nedele sviatku Krstu Pána. Tieto dni nie sú „násilným natáhovaním“ sviatkov, „umelým oživením“ vianočnej atmosféry. Cirkev veľmi dobre vie, že každý človek potrebuje dlhší čas na pochopenie, vstrebávanie, prijatie. A tým skôr treba „investovať“ čas na to, aby sme naozaj prijali dar Vianoc.

Fakt, že sa Kristus skutočne narodil, nepopierajú ani historici. To je dnes „samozrejmosťou“. Bolo by však „málo“ iba uznať, že Kristus pred 2000 rokmi ležal v jaslách. Neuralgický bod kresťanskej zvesti je uistenie, že sa Ježiš narodil pre mňa a pre teba! On prišiel z lásky k človeku, ku každému z nás, čiže kvôli mne! Kristus je ten najväčší darček, aký sme mohli objaviť pri vianočnom stromčeku. Darček od samotného Otca. Darček nenajvišší ako najvišší typ mobilného telefónu alebo notebooku. A ak sme nezasli nad týmto Otcovým darčekom, ak nám pripadal „fádny a nezaujímavý“, potom to znamená, že sme ho doteraz „nerozbalili“. A ... nie nadarmo nám cirkev poskytuje čas, aby sme sa vrátili k vianočnému stromu a „objavili“ ten prehliadnutý dar.

Novo smieme žasnúť nad tou neuveriteľnou zvestou, že Otec si na mňa „spomenul“ a dal mi „to najlepšie“, čo mi mohol dať. Skúsme si pripomenúť, akú máme radosť, keď niekto niečo pre vás urobí: zavolá, pošle darček. Kto si ma všimol, nezabudol na mňa! Podobne môžeme žasnúť, že Boh na mňa nezabudol, a dal mi... svojho Milovaného.

A ak uverím tej neuveriteľnej zvesti, že Ježiš je darček určený práve mne, potom v tom dare nájdem... ďalšie darčeky: uistenie, že Boh na mňa nezabudol, že je mi blízko. Že nie som sám. Že v Ježišovi nachádzam silu a motiváciu pre svoj normálny život. Že si „môžem dovoliť“ byť slabý, pripúšťať svoje slabosti a zlyhania – veď Kristus zostúpil „na moju úroveň“, aby mi podával ruku, posilňoval. Môžem si dovoliť ukázať „svoje rany z minulosti“, svoje obavy a neistoty – Kristus je totiž skutočný človek, ktorý s „ľudským“ pochopením vníma a podáva uzdravujúci balzam svojho slova.

V Kristovi môžem nachádzať toto všetko... a ešte oveľa viac. Boží Syn sa práve svojím vtelením „predimenzoval“ na moju mieru, chápanosť i obmedzenosť. Takého Boha sme potrebovali. Nie ďaleko v nebi, ale „na zemi“. Boha pre človeka, pre mňa a pre teba.

Mgr. Patrik Adam, správca farnosti

Kolísku, posteľ a truhlu ti urobí stolár

Týmto citátom vyjadril celoživotnú spätosť s drevom Zdenek Beliansky, ktorý opustil tento svet v máji t.r. vo veku 79 rokov. V rozlúčkovej reči starostu obce sme počuli o vyznamenaní celoslovenského významu, ktoré boli obyvateľovi Veľkého Klíža udelené.

Ako susedia v dobrom sme poznali rodičov Zdenka – rázneho otca Karola, láskavú matku Viktóriu a jeho žijúcich starších súrodencov Ilonku a Jozefa. Podľa spomienok našich rodičov energický, pracovitý sused Karol vždy dodržal slovo. Keď bolo treba pomohol, prejavilo sa to aj vtedy, keď naši

na Hôrku, hora ich ochránila a mnohokrát aj zachránila.

Zdenko sa narodil koncom vojny, v marci 1945. Vyučil sa v Odbornom učilišti v Dubnici nad Váhom za drevomodelára. V štúdiu pokračoval na Strednej priemyselnej škole drevárskej v Spišskej Novej Vsi. Trinásť rokov pracoval ako samostatný konštruktér v podniku MIER Topolčany. Významným a remeselným podnetným obdobím bolo od roku 1985 pôsobenie v Ústredí ľudovej umeleckej výroby, čo ho naplňalo. Výrobnú stolársku dielňu mal vo svojom dvore, kde vyrábala hlavne nábytok, v ktorom prevládala rustikálny štýl, zariaďoval interiéry a jemu typické doplnky. Vyrábala nielen pre zákazníkov zo Slovenska, ale aj zo zahraničia. V roku 1992 bol za svoju nie bežnú, kvalitnú remeselnú činnosť, ocenený titulom Majster ľudovej umeleckej výroby, ku ktorému pribudla v roku 2015 aj Cena prezidenta SR za zásluhy o rozvoj ľudovej umeleckej

spoločenská povaha prispela aj k udržovaniu a utužovaniu širokého miestneho stolárskeho spoločenstva, ale aj pri iných spoločenských akciách vrátane futbalových turnajov stolárov.

Zdenko bol všestranný, vedel sa postaviť ku každej robote. Mal viac záujmov, ale všetko začínalo a končilo rodinou. On bol jej pilierom, o ktorý sa mohla oprieť od roku 1970 jeho manželka Evka, s ktorou vychovali tri deti - Zdenka, Jarmilku a Tomáša. Svoj prirodzený vzťah k drevu, prírode, postupne prenášal na svoje deti a neskôr na svojich piatich vnukov a dve vnučky, ktorým trpezlivo vstúpil a vzbudzoval vzťah k pôde, lesu, zvieratám, drevu, umeniu. Odovzdával im skutočné príbehy, či báje o prírode, životné skúsenosti, veľmi im zdôrazňoval pozitívny vzťah k práci. Vstúpil potomkom, hlavne najmenším, pre ktorých mal najviac času, ako vychádzať v ústrety druhým, pomáhať im. Ukázal im krásu smiechu, radosti, zaujímavosti života. Všetky jeho životné skúsenosti a kladné danosti zasiali semienko zodpovednosti, čo sa aj prejavilo u jeho potomstva. Jeho syn Zdenko kráča v jeho šľapajach, upísal sa drevu. To prejavil i teraz na Dušičky, keď pre Dom smútku v Klíži vyrobil a osadil na vstupnú stenu kríž. Sv. Rozália z Limy povedala: „Neexistuje žiadny



■ Významnú návštevu prijal Zdenek Beliansky 27.mája 2014. Vtedy sa v našej obci nahrávalo rozhlasové pásmo *Zvony nad krajinou*. Rozprávala sa s ním rozhlasová redaktorka Hana Michalčíková...

Foto – Peter Maťašeje

rodičia stávali po vojne oproti ich domu náš dom. Z rozprávania rodičov vieme, že cez vojnu partizáni v jeho dome mali pripravené miesto, stravu, čo aj často využívali. V prípade ohrozenia vybehli cez záhradu

výroby. Jeho tvorivé a remeselné zručnosti našli uplatnenie aj v sakrálnych priestoroch. Vytvoril obetné stoly pre náš farský kostol i klížsku kaplnku, robil aj pre druhé obce, aj kazateľnice s rôznymi chrámovými doplnkami.

Celý svoj život zasvätil veľkej vášni - poľovníctvu. Za aktívnu činnosť a zásluhy v Poľovníckom združení Vrch Hora bol odmenený Slovenským poľovníckym zväzom početnými oceneniami a poslednú striebornú medailu obdržal v roku 2023. V kolektíve poľovníkov bol priateľský, nápomocný a obetavý pre každú dobrú vec. To prejavil plnou mierou pri myšlienke vzniku a budovaní Domu poľovníkov v lokalite Dolina. Jeho lokálpatriotizmus a zmysel pre ladsť sa prejavila pri tvorení a udaní charakteru dediny, ako poslanca miestneho zastupiteľstva. Nezastupiteľné miesto mal pri aktivitách miestneho zväzarmu a jeho úlohou bolo založenie úspešného streleckého klubu pri Zväzarme vo Veľkom Klíži. Spolupracoval aj s pánom riaditeľom Števlíkom zo Základnej deväťročnej školy v Klátovej Novej Vsi v krúžku mladých priateľov prírody. Hovorieval – koľko stromov som pokazil, toľko musím vysadiť. Jeho



■ ... a tiež redaktor Peter Buček, ktorý s ním robil rozhovor.

Foto – Peter Maťašeje

rebrík k výstupu do neba, iba kríž“.

Ako spomíname na Zdenka? Najvýstižnejšie to vyjadrila jeho spolužiacka: „*Smútok doľahol na naše srdcia a vyplavuje spomienky na študentské časy v Spišskej Novej Vsi. Zdenko bol nesmierne priateľský, obetavý kamarát, vášnivý poľovník, z ktorého drevo voňalo ľudčnosťou. Bolo nám s ním veľmi dobre. Ďakujeme Pánu Bohu za šťastie, že sme mohli prežiť s ním a pri ňom krásne obdobie mladosti.*“

My rodáci dodávame: Škoda. Je nám za Zdenkom ľúto, že môžeme len poďakovať, prejsť uznanie v náručí Stvoriteľa. Z dialky - zo Zeme, z našej Hôrky mu vysielame do neba príjemnú slohu starej slovenskej piesne: „*Kamaráti, bratia, po jednom sa tratia, jeden išiel k Bohu, druhý pôjde zajtra...*“

Za všetkých susedov, kamarátov, spolupracovníkov
susedia Táňa a František Macúchovi



■ Nový kríž osadený na priečelí Domu smútku v časti obce Klíž. O tých, ktorí sa o túto spomínanú pozitívnu zmenu pričínili sme písali v minulom čísle (pozn. red.).

Foto – Ing. Anton Stanko

Naša rodáčka Hanka Boldišová a jej atraktívna záľuba

Hanka vyrástla na Klíži, chodila do ZŠ Ješkova Ves a potom na ZŠ Hollého v Topolčanoch, neskôr na gymnázium v Topolčanoch. Po maturite sa presťahovala do Brna. Tam na Masarykovej Univerzite získala magisterský titul v odbore biochémie a po prvej práci vo veterinárnom laboratóriu presiedla na ekonómiu – dnes pracuje ako správca transakcií kapitálových trhov pre KBC. Okrem toho má krásnu záľubu, ktorej sa popri práci venuje.

Hanka, prezrad', akému koníčku sa venuješ. Čo, alebo kto Ťa k nemu priviedol? Aká je to kategória, pôvod...

Mojím koníčkom je tanec. Pamätám sa, že už v škole ma bavilo nacvičovať scény na karneval či vianočné posedenia. Viac som sa mu začala venovať ale až na vysokej v Brne. Šla som raz okolo kaviarne s presklenými stenami, kde som videla ľudí tancovať salsu. Všetci vyzerali šťastne a muzika bola taká pútavá, že som sa na chvíľu musela zastaviť a pozorovať ich. Zistila som, že to chcem skúsiť tiež a zapísala som na na kurz. Netrvalo dlho a prepadla som tomu tak, že dnes vystupujem a tanec tiež učím a to kizombu, párový tanec, ktorý pochádza z Afriky a je zaujímavý spoluprácou v tanečnom páre. Vystupujem najčastejšie s brazílskou sambou, ktorá sa začala v Brazílii formovať po privedení otrokov z Afriky miešaním brazílskej a africkej hudby. Ďalej sa venujem kankánu, kabaretnému tancu z Francúzska, ktorý mnohí poznajú vďaka kultúre Moulin Rouge, latinským tancom ako kubánska salsa, bachata či argentínske tango.

Ako dlho sa týmto tancom venuješ? Tancuješ v nejakej skupine? Ako často mávate tréningy?

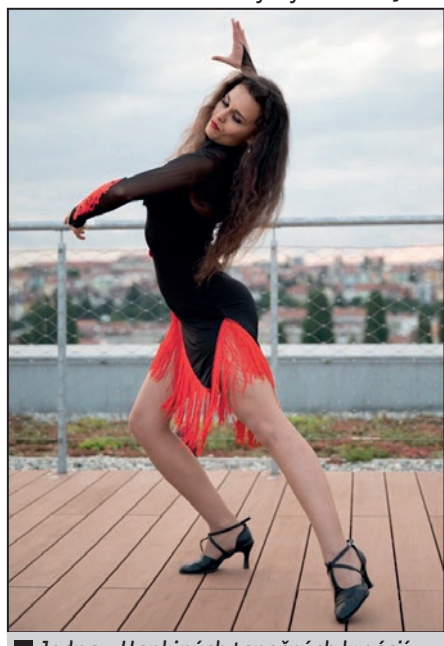
Kizombu tancujem už 8 rokov, prešla som si vedením vlastnej tanečnej skupiny, učením párového tanca a teraz chodím na festivaly a občas dávam individuálne lekcie.

Sambu tancujem asi 4 roky, som členom skupiny *Euphoria Dance Brno*. Zvyčajne máme jeden tréning týždenne, ale pred vystúpeniami často mávame ad hoc tréningy navyše. Je to preto, lebo nevystupujeme iba so sambou, máme v repertoári napríklad aj kankán, salsu či tango.

Tanec si vyžaduje konkrétny typ šiat. Kde si získala tie Tvoje. Máš jedny, alebo ich potrebuješ viacero? Akej sú farby? Možno si ich vylepšovala aj Ty?

Ja mám na sambu kostýmy dva, môj obľúbený zelený ku mne

pricestoval priamo z Brazílie. Sú to zelené bikiny ozdobené kamienkami, strapcami, korálikmi a flitrami a zeleným perím. Okrem toho mám ešte jeden, čierno-žltý, kde perie je tiež objednané z Brazílie a strapcové šaty sú z obchodu s tanečnými potrebami. Momentálne pracujem na novom, oranžovom kostýme. Objednala som si komponenty, vrátane peria, z internetu a postupne ho dávam dokopy. Vlastnoručná výroba ale vyžaduje veľa času



■ Jedna z Hankiných tanečných kreácií.

a rôznych pomôcok, preto je praktickejšie si kostým kúpiť hotový. U nás sa nepredávajú, niektorí umeleckí krajčíri ich dokážu ušiť na mieru, alebo sa dajú objednať práve z Brazílie.

Na kankán nosím korzet, dlhú sukňu s volánikmi, pierko do vlasov a čižmy na podpätku, kostým tak dotvorí kabaretnú atmosféru. Tango tancujem v kostýme elegantného rázu: čierno-červené šaty a čierne tanečné topánky, chýbať nesmú vlasy stiahnuté do uzla.



■ Hanka Boldišová vo chvíľach voľna.

Videla som už nejaké vystúpenia zahraničných skupín a viem, že tanečnice majú ozdoby aj na hlavách a tiež špeciálne topánky. Priblíž nám aj tieto. Sú pohodlné?

Topánky s vysokými podpätkami a platformou na sambu sú prekvapivo oveľa pohodlnejšie ako bežné lodičky, dá sa v nich tancovať aj celý večer. Najväčšia výzva je práve koruna na hlave, ktorá je obrovská a ťažká, pretože je plná ligotavých kamienkov a peria. Človek sa musí prikrčiť, keď prechádza cez dvere a po vystúpení je ten najlepší pocit zložiť ju z unavenej hlavy 😊. Ďalej nosím na chrbte krídla z peria, ktoré sú veľké a široké, takže si musím dávať pozor, aby som o niečo (alebo o niekoho) nezavadila.

Každý, kto sa venuje určitému koníčku, nerobí ho iba pre svoje uspokojenie, ale chce potešiť aj iných. Hanka, prezrad' našim čitateľom, kde všade si už vystu-

povala. Ako diváci prijímajú váš umelecký výkon?

Často vystupujeme na narodeninových oslavách, festivaloch, firemných večierkoch, udeľovaníach ocenení, ale aj v kabarete. Každé vystúpenie je zaujímavé. Na niektorých spolupracujeme s bubeníkmi, ktorí hrajú brazílsku sambu a tancujeme teda na živú muziku, inokedy zasa vystupujeme priamo na ulici – napríklad na festivale *Brasilfest Brno* tancujeme v sprievode, v ktorom tanečníci spolu s muzikantmi tiahnu hlavnými ulicami Brna a zdieľajú spolu brazílsku kultúru.

Zo strany obecnstva sa vždy stretávame s nadšením. Na našom poslednom vystúpení, kde sme napríklad tancovali kankán, nás prosili, aby sme to zatancovali ešte raz 😊. Po vystúpení sa s nami často chcú fotiť, hlavne keď máme kostýmy na sambu, ktoré sú farebné, ligotavé a plné peria.

Aký je pre teba najväčší úspech, ktorý si dosiahla?

Pre mňa bol najväčší úspech vedenie vlastnej tanečnej skupiny, s ktorou sme tancovali kizombu a s ktorou sme tiež zažili zaujímavé vystúpenia. Ďalej určite vedenie lekcii tohto párového tanca, pretože som sa vďaka nim naučila zdieľať svoje nadšenie z tanca s ďalšími ľuďmi – svojimi študentmi.

Z vystúpení bolo krásne jedno na pražskom hrade, kde udeľovali ocenenia českému hasičskému zboru, alebo firemný večierok finančných poradcov, kde vystupovala aj Helena Vondráčková a my sme tancovali na jednu z jej piesní.

Hanka, do akej miery Ťa tento koníček naplňa a čo by si v tejto oblasti ešte chcela dosiahnuť?

Tento koníček je ako šitý pre mňa – je plný muziky, pohybu, spoznávaní nových ľudí, krásnych kostýmov a hlavne počas tanca žijem len v tom momente a nemyslím na každodenné záležitosti, ktoré človeku inak behajú neustále po rozume 😊

Povedala by som, že už som dosiahla všetko, čo som si priala, pretože som viedla vlastnú tanečnú skupinu, vlastné tanečné lekcie, a vystupovala som na mnohých krásnych podujatiach. Je pre mňa dôležité mať jasne stanovenú hranicu medzi prácou a koníčkom a nemiešať ich. Inak sa môže stať, že z koníčka zrazu bude druhá práca – povinnosť – a potom si to človek už tak neužíva.

(Pokračovanie na str. 8)

Naša rodáčka Hanka Boldišová a jej atraktívna záľuba

(Dokončenie zo str. č. 7)

Úspech poteší každého, ale zažila si aj niečo, čo sa až tak nevydarilo?

Neúspechy sú tiež súčasťou života. Keď som ešte chodila na základnú školu, rodičia asi tanec vo mne už videli a prihlásili ma na tanečný krúžok do Partizánskeho. Keď som tam prišla, videla som triedu plnú baletiek v rovnakých kostýmoch a učiteľka ma hneď vyzvala, aby som sa teda k nim pridala ukázala, čo viem. Vtedy ma to ako malé dievčatko natoľko vyľakalo, že som zaradila spiatocku a odišla s plačom. Tančovanie sa nekonalo. Dnes viem, že na seba netreba tlačiť a keď je človek pripravený, príležitosti sa chopí alebo si ju sám vytvorí 😊.

Hanka, ďakujem za úprimný rozhovor a za seba aj našich čitateľov Ti želám ešte veľa pekných a úspešných tanečných chvíľ.

Ing. Zuzana Holáková



■ Hanka v tanečnom štýle tango... a brazílskej samby (foto nižšie).



■ Mužstvo hasičov DHZO Veľký Klíž, ktoré sa minulý mesiac zúčastnilo celookresného hasičského cvičenia na Vrch Hore. Zľava: Dušan Hudok ml., Lukáš Valúch, Michal Mihaleje, veliteľ Pavol Stanko, Andrej Stanko, František Meluš ml. V pokľaku Vladimír Kňaze.

Bolo nás jedenásť

(Dokončenie zo str. č. 3)

silné priateľské puto a prajnosť. Tomu sme sa vždy tešili a tešíme. No ako vždy, aj tentoraz sa bolo treba rozlúčiť. Naše putovanie pokračovalo do Radobice. Predseda Vlado, s bratom Emilom navštívili našu niekdajšiu členku pani Estiku, ktorá žije v spomínanej obci. My ostatní sme mali na výber. Vianočné Radobické trhy alebo... „A nie je to Jozef Hrádel!“ hovoril som si... Áno, už nás čakal aj so synom Dominikom. Vedúca miestnej krčmičky pani Monika už kúrila v krbe a my sme spojili stoly. Začala sa nečakaná, ale o to srdečnejšia a verte – aj zábavnejšia - oslava Jozefovho jubilea. Nechýbala torta, sladké zákusky,... No, bolo veselo. Veru.

Nehovoríme to vždy, keď hodnotíme pochod na Brezovú? Vždy je iná. Peťo z Kračín zas vraví, že keď končí Brezová, môžu začať Vianoce. Akokoľvek. Všetko pekné raz skončí. Aj tohtoročná Brezová. Vrátili sme sa. Nie jedenásti. Zostalo nás desať.

Text - Peter Maťašeje

Foto - Kristína Ťapayová

